

[Hartel.]

Side at staa her og kræve fri Valutahandel. Men det er jo aldeles ikke selvmodsigende. Der er nemlig Tale om to vidt forskellige Systemer. Efter det ene — det, som er til Vedtagelse her i Dag —, som baandlægger Valutahandelen og fastsætter Vekselkursen, og som Landbrugsraadet forudsætter — det synes altsaa, efter hvad der er sket her i Dag, med god Grund — vil blive fortsat, kræver man en Minimumsterlingkurs paa 22,40. Efter det andet, hvorefter Valutahandelen gives fri og Restriktionerne ophæves, saaledes at Kursen finder sit Leje efter Tilbud og Efterspørgsel, kræves den Kurs, som Tilbud og Efterspørgsel betinger, og saa er vi selv bestemmende over Salget af vor Valuta. Det kunde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch med ringe Omtanke selv have sluttet sig til.

Naar den højtærede Minister nu stiller i Udsigt, at han ved tredie Behandling vil stille Ændringsforslag, saa vidt jeg husker med Hensyn til § 3, vil jeg endnu en Gang henstille til Ministeren, at han fjerner det urimelige i § 7 med Hensyn til den halv-aarlige Plan. Der er ingen fornuftig Mening i at paalægge Valutaraadet at fremskaffe en halv-aarlig Plan, naar man paa Forhaand ved, at en saadan Plan ikke kan tilvejebringes, og saa kan man lige saa godt ændre dette Forhold straks og indrette det for-melle efter det reelle.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Ny-Importørerne, som er berørt her, er det vel en af Skaderne, at disse Ny-Importører faar tildelt saa smaa Kvantiteter, at de praktisk talt hverken kan leve eller dø af det. Deraf opstaar ogsaa Handel med Valutaattester, idet de enten maa afhænde det lidet, de har faaet, som ikke kan danne Basis for en Forretning, eller ogsaa maa købe noget nyt til af dem, som er mere begunstigede. Derved kommer der evig Uro paa dette Omraade, og derfor maa en Forøgelse efter min Mening anses for rimelig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der var noget ulogisk i, at man stemte for Bemyndigelseslovene i September og nu sætter sig imod Valutaloven. Jeg kan for mit Partis Vedkommende melde Hus forbi, idet Bondepartiet som bekendt stemte imod Bemyndigelseslovene, ligesom vi i Dag er Modstandere af Valutaloven.

Nu ligger der jo ikke nogen særlig Vægt paa, hvad det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen finder paa at tillægge os andre af Standpunkter, men det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har dog bedt mig meddele, at i den Tid, han har siddet her i

Tinget forud for min Indtræden, har han stemt imod Valutaloven hver Gang, allerede saa tidligt som i 1932, og jeg for mit Vedkommende kan kun sige, at fra jeg kom ind i Tinget har jeg været Ordfører i denne Sag, og hver Gang er jeg paa det bestemteste gaaet imod Loven.

Jeg har ingen Indvending at gøre mod de Betragtninger, der er fremført om vor økonomiske Stilling, med Hensyn til, at det gaar ned ad Bakke. Det er vist desværre kun alt for rigtigt. Jeg kan ikke bevise, at Landet er blevet fattigt som Følge af Valutasystemet, men jeg anser det for overvejende sandsynligt; det er i det mindste ikke vanskeligt at bevise, at det i rask Tempo sker, medens hele vort økonomiske Liv er baandlagt gennem Valutasystemet.

Oluf Pedersen: Maa jeg først sige til det ærede Medlem Hr. Hartel, at det er rigtigt, at Retsforbundet var det eneste Parti, der oprindeligt gik imod Valuta-centralen. Det ærede Bondeparti eksisterede jo ikke dengang, og det er i alt Fald sikkert, at naar Valutaloven senere har været til Behandling, har Medlemmerne af det ærede Bondepartis Forgænger, det saakaldte frie Folkeparti, ikke stemt imod den. Derfor synes jeg, at jeg med fuld Ret kan sige, at Bondepartiets Stilling til Valutacentralen har været noget ulden. Vi ved jo ogsaa, at det ærede Bondeparti i lang Tid kørte rundt med noget, de kaldte Valutaattestafgift, en Afgift, som forudsatte, at man havde Valutasystemet i fuldt Omfang, for at der skulde blive Mening i den.

Derefter har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der motiverede sin Stilling til Valutaloven med, at denne Lov var nødvendig af Hensyn til vor daarligere Økonomi. Det ærede Medlem sagde, at der var sket en Stigning paa 49 Points for Importvarer, medens der kun var sket en Stigning paa 23 Points for Eksportvarer. Dette Forhold er jo ikke helt uforstaaeligt. Rent bortset fra, at Eksportvarernes Pris burde være højere, forklares det delvis ved Fragten, som nødvendigvis maa virke paa den Maade, at der bliver forholdsvis dyrere Importpriser og forholdsvis billigere Eksportpriser. Men naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil argumentere saaledes, at vi skal have Valutacentralen, fordi vi er blevet fattigere, saa melder sig det Spørgsmaal, om det da ikke er rigtigt, at Valutacentralen medfører en Stigning i Købeprisen, en Stigning, som fra sagkyndig Side er anslaaet til 50—100 Mill. Kr. om Aaret.